

ВІТАЄМО

Святкуватиме 5 лютого День народження колега-журналіст

Валеріан Герасимович ТИНЧУК.

У цей день хочеться сказати йому найтепліші слова:

Хай кожен рік, що прийде у житті, Вам принесе доробки золоті.

*І щоб добра й душевного тепла
Ніяка буря з серця не змела.
Хай люди повагу і ласку дарують,
У хаті достаток і ніжність панують.
Нехай обминають Ваш дім всі тривоги,
Хай стеляться світлі життєві дороги.
Хай радістю в серці добро зацвітає,
Хай Ангел небесний на крилах тримає!
З повагою – «вільношляхівці».*

Сьогодні відзначає 18-річчя квіверчанка, дорога внучка, люба племінниця і сестричка

Анастасія ЛУЧИНСЬКА.

Лагідна, рідненька, добра і проста, наша дорогенька Настуся золота! Зичимо Тобі, щоб здоров'я було, щоб жила не тужила, Ти найбільшого щастя в житті заслужила.

*Нехай для Тебе не засає сонце.
Не віють в душу холоди,
Хай жито на столі і Бог на небі
Тебе завжди рятують від біди.
Нехай літа біжать своєю стежкою,
Але нехай ніколи не мине велика радість,
Що цвіте мережкою,
І доля чиста, сонячна, ясна!
Краси і наснаги, здоров'я без ліку
І довгого-довгого щедрого віку!*

З любов'ю - дідуся Андрій, тітка Ольга з чоловіком Миколою, брати Вадим, Павло і Андрій.

Сьогодні святкуватиме День народження студентка ВНУ ім. Л.Українки **Вікторія Дмитрівна БАТИЦЬКА.**

Твій День народження прийшов,
А це таке важливе свято.
Хай повноліття несе радість і любов,

*І щирх привітань багато:
Зорю найкращу з усіх зір,
І квітів шелест, й пісню ночі.
У своє щастя Ти повір –
І матимеш усе, що хочеш!
Хай буде все в Тебе чудово –
Без чого не складається життя –
Любов, здоров'я, щастя, дружба,
Та вічно юна, молода душа.*

*Усі найкращі на планеті квіти
Даруємо Тобі в цей незабутній День.
З любов'ю – мама, братик Сергію,
бабуся та вся наша родина.*

Сьогодні 55-річний ювілей зустрічає

Лідія Олександрівна ЄЗЕРСЬКА.

У цей святковий світлий день,
Коли настає Ваш ювілей,
Усі ми щиро Вас вітаємо,
Добра і щастя Вам бажаємо.

*Тільки чистої любові,
Найміцнішого здоров'я,
Щирх друзів, незрадливих,
Довгих років і щасливих.
На довгі літа і на долю хорошу
Хай щедро Вас обдарує світ,
Хай Ваше серце ніщо не тривожить,*

*Хай квітне в житті тільки радості цвіт.
З повагою – сім'я АРЕНДАРЧУКІВ з смт Цумань.*

ЧИ ВСЕ ГАРАЗД У ДИТЯЧОМУ ДОМІ?

З усіх радостей життя жодна не може зрівнятися з радістю щасливого батьківства. З усіх випробувань, які нам доводиться долати, немає нічого відповідальнішого. Виховувати дітей в атмосфері любові, безпеки і віри – це одне із складних завдань, яке приносить найбільші винагороди. Успіх в цій роботі – найбільше задоволення в житті.

Та чи кожна людина сприймає батьківство як дар?! На жаль, є такі, для кого це – непосильний тягар, тому віддають вони своїх дітей на виховання до дитячих будинків.

перспективи виховання дітей у дитячих будинках сімейного типу. Адже діти влаштовуються в сім'ю до досягнення вісімнадцятирічного віку або до закінчення ними навчання у професійних техніч-

Дитина, яка виховується в спеціалізованих державних закладах, отримує комплекс освітніх, медичних, соціальних послуг. Але спостерігаються значні відхилення у процесі їх соціалізації, які проявляються у відсутності навичок самостійного життя. Тому сімейне виховання, безперечно, виступає пріоритетною формою виховання дітей в Україні.

Роль сім'ї для дитини дуже важлива: батьки допомагають відчувати взаємне тепло й любов, передають дітям досвід поколінь, життєві цінності, збагачують духовно, подають зразки для наслідування, поступово прищеплюють соціальні і побутові навички, необхідні у самостійному житті. У дитячому будинку сімейного типу формування особистості дитини відбувається в природних умовах, вплив батьків-вихователів на світогляд і самоусвідомлення дитини виконує домінуючу роль. Сімейне оточення формує у дитини морально-етичні ідеали і смаки, норми поведінки, трудові навички, ціннісні орієнтації, тобто усі ті якості, які формують особисту індивідуальність. На формування особистості вихованця впливають характер стосунків між батьками та між батьками і дітьми, іншими членами родини, відношення батьків до праці, їх участь у суспільному житті, інтереси, ціннісні орієнтації, загальний культурний рівень тощо. Та нині гостро постає зворотна сторона

них училищах. А що далі? Нині гостро стоїть питання і працевлаштування, і забезпечення таких дітей в подальшому життє. Чи може дитина, зустрівши стільки перепон на шляху, без порад і допомоги дорослих дійти до своєї цілі?! А чи допомогла родина, в якій виховувалася та чи інша дитина, правильно розставити життєві орієнтири? Адже діти потребують тепла, ласки і підтримки й після вісімнадцятиріччя!

Днями випала нагода зустрітися і поговорити із колишньою вихованкою дитячого будинку сімейного типу родини Черепів Оленою Павловою. Дівчині виповнилося двадцять два, однак вона ніде не працює, не вирішене її житлове питання, отож і доводиться мешкати разом із іншими вихованцями в тому ж ДБСТ. Закінчивши профтехучилище, певний час працювала офіціантом, потім звільнили. Далі шукала підробітки, та на новому місці теж не пощастило зацепитися надовго. Дівчина

зустріла кохану людину, планує заручитися і одружитися, та вже невдовзі у них народиться і маля. Її наречений із неможливою сім'єю, без статків. Обоє нині без роботи, і їх єдиний прихисток і надія – будинок Джаніни Володимирівни Череп. Спочатку названа мама й була ніби не проти, проте нині кожного дня молодій парі вказують на двері. Дорікають, ніби вони сидять на плечах і нічого не роблять. Дівчина, в свою чергу каже, що насправді окрім даху над головою нічого не мають. Мама не звертає уваги ні на умови проживання, ні на те, чи ситі і здорові діти, яких виховувала стільки років.

Вперше переступивши поріг, я була шокована. В частині будівлі, де нині проживають колишні вихованці ДБСТ, ремонтних робіт, мабуть, не проводили десятки років: світло денне не доходить, приміщення не опалюється. Коли

ними стінами спочатку до кімнати хлопців. Попри те, що там старі меблі і, відверто кажучи, «гуляє вітер» крізь шибки, хлопці намагаються підтримувати лад. Ніхто не знав, що до них завітають гості, а в кімнату чисто. Далі Олена повела нас до своєї кімнати. Там, як розповідає майбутня мама, вони з нареченим поклеїли шпалери, трохи утеплюли вікна, щоб було затишніше, а саму кімнату обігрівали малаодійний електрообігрівач.

Важка доля випала на плечі тих вихованців, які поки ще не знайшли себе в житті. Одного разу від них вже відвернулися люди, які подарували життя, а тепер вчиняють так само й ті, кому державою доручила опікуватися ними. От і виходить, що вони лишаються наодинці із проблемами.

Ніхто не стверджує, що виховання – це легкий процес, що легко бути мамою для стількох дітей. Ніхто не стане лічити недоспаних ночей, хвилювань, зусиль, що вкладені у дітей. Та чи доведена справа до кінця? Чому діти своєчасно не поставлені на чергу для отримання житла? Чому їх не підтримують? Я запитала в Олені, чому ж вони всі гуртом, подорослішавши самі, не візьмуться і не наведуть лад разом усією великою родиною, за сприяння державних функціонерів? На жаль, прозвучала

довелося піднятися на другий поверх, де розміщені житлові кімнати, в непроглядній темряві не відразу й сходи можна було знайти. Це – просто жах! Підсвічуючи ліхтариком кожну сходинку, що вгиналася під ногами, з великими зусиллями піднялися на другий поверх. Уявити важко, як молода вагітна Оленка піднімається ними кілька разів на день?! Це – небезпечно й страшно. Юнка провела коридором із обшарпа-

проста відповідь: «на це треба кошти». Вони їх і в очі не бачать. Холодить душу такий приклад: коли допомагала мамі із пошиттям костюмів для учасників студії танцю, а згодом щиро попросила у неї бодай якесь взуття на зиму – та байдуже відповіла: «Ні!»...

Анна МЕТЕХА.

На фото автора: Олена Павлова і умови проживання у ДБСТ родини Черепів.

АДРЕСИ ДОСВІДУ

СОЦІАЛЬНА ІНФРАСТРУКТУРА СЕЛА

27 січня на базі Жидичинської сільської ради з метою вивчення досвіду роботи та ознайомлення із соціальною інфраструктурою цієї сільської ради проведено виїзне заняття із сільськими, селищними, міськими головами Володимир-Волинського, Камінь-Каширського, Ратнівського та Горохівського районів.

Зокрема, голів ознайомили з роботою загальноосвітньої школи I-III ступеня села Жидичин, шкільного музею. Директор школи Сава Гонтар розповів про роботу котельні школи, яка працює на місцевих видах палива, що дало змогу зекономити бюджетні кошти на оплату споживання енергоносіїв.

Поряд із школою проводиться будівництво нового сучасного дошкільного навчального закладу, який розрахований на 60 дітей. Як зазначив Жидичинський сільський голова Олег Данкевич, у 2011 році значну увагу приділено будівництву дошкільного закладу. На це використано 413,2 тис. гривень. На ремонт бібліотеки в селі Кульчин – 50 тис. гривень, на будівництво та грейдерування місцевих доріг – 206,8 тис. гривень, для

освітлення вулиць встановлено 80 світильників, на що витрачено 40 тис. гривень.

Учасники виїзного заняття відвідали амбулаторію загальної практики сімейної медицини села Жидичин. У селі Кульчин оглянули фельдшерсько-акушерський пункт та бібліотеку, де переведено опалення з електричного на використання торфобрикетів, що дало можливість зекономити 15 тис. гривень.

Наступним об'єктом, який відвідали гості, було відкрите акціонерне товариство «Кульчинський силікатний завод». Генеральний директор Сергій Троцюк ознайомив із роботою та продукцією заводу, який випускає будівельні силікатні вироби, виготовлені методом гіпернапісового пресування за сучасною німецькою технологією. Крім того, оглянули оновлену технологію виробництва блоків із газобетону. Будівельні вироби є екологічно чистою продукцією, так як для їх виробництва використовують пісок, вапно і воду.

В рамках засідання «круглого столу» учасники заняття продовжили своє спілкування у приміщенні Кульчинського силікатного заводу. Із роботою сільської ради знайомив слухачів Олег Данкевич – сільський голова й дав

відповіді на численні запитання. Особливо цікавили гостей питання продажу земельних ділянок на конкурентних засадах (аукціонах), роботи комунального підприємства сільської ради, головним завданням якого є забезпечення комунального обслуговування населення, благоустрою території сільської ради, впровадження енергозберігаючих заходів, проведення ремонту соціально-культурних закладів.

В обговоренні взяли участь Станіслав Ющик – заступник голови – керівник апарату облдержадміністрації, Тетяна Литвиненко – директор Волинського обласного центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій, Анатолій Степанов – керівник апарату райдержадміністрації.

Учасники зустрічі відвідали також Жидичинський Свято-Миколаївський чоловічий монастир, Свято-Духівський скит, з якими їх ознайомив отець Никодим.

Анатолій СТЕПАНОВ,
керівник апарату РДА.